

O metodach ochrony pachnicy dębowej

2013-07-02

24 czerwca 2013 r. Regionalna Dyrekcja Ochrony Środowiska w Warszawie zorganizowała szkolenie dla pracowników Wydziału Ochrony Przyrody i Obszarów Natura 2000 oraz Wydziałów Spraw Terenowych z zakresu rozpoznawania i ochrony pachnicy *Osmoderma sp.* - chrząszcza objętego ochroną m.in. na mocy dyrektywy siedliskowej UE. Szkolenie poprowadził dr Andrzej Oleksa - adiunkt na Wydziale Nauk Przyrodniczych Uniwersytetu Kazimierza Wielkiego w Bydgoszczy.

Spotkanie podzielone zostało na dwie części. W pierwszej uczestnicy poszerzali wiedzę dotyczącą biologii gatunku, w tym morfologii, cyklu rozwojowego, aktywności oraz typowych siedlisk, w których występuje pachnica. Ponadto omówiono sposoby poszukiwań i potwierdzania obecności pachnicy, na podstawie śladów, wraz ze wskazówkami dot. poszczególnych faz rozwojowych i odróżniania od innych gatunków.

Zaprezentowane zostały także zagadnienia dotyczące najpoważniejszych zagrożeń oraz metod ochrony ze szczególnym uwzględnieniem dróg publicznych, ze względu na fakt, iż do kompetencji regionalnych dyrekcji ochrony środowiska należy m.in. uzgadnianie wycinki drzew w pasach drogowych.

Podczas drugiej części uczestnicy spotkania mieli możliwość wykorzystania wiedzy merytorycznej zdobytej w trakcie części teoretycznej.

Pachnica dębowa chroniona jest nie tylko prawem polskim - jest objęta ścisłą ochroną gatunkową, ale też unijnym - na mocy dyrektywy siedliskowej uznana jest za tzw. gatunek priorytetowy. Mazowiecka populacja tego owada należy do jednej z większych, rozproszonych. Pachnica jest gatunkiem parasolowym, którego ochrona zapewnia przetrwanie wielu innych, współwystępujących gatunków i ich siedlisk. Jako, że zasiedla stare dziuplaste drzewa, jej ochrona ma duże znaczenie dla zachowania zadrzewień przydrożnych i śródpolnych, stanowiących element krajobrazu rolniczego.

Źródło, fot.: RDOŚ w Warszawie